

Arrest

nr. 218 562 van 20 maart 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 september 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 september 2018 tot teruggrijping en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van 14 september 2018 tot intrekking van een visum.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 8 augustus 2018 dient de verzoekende partij bij de Spaanse autoriteiten een aanvraag in tot het bekomen van een visum kort verblijf (type C), met als doel toerisme. Op 24 augustus 2018 wordt het visum toegekend, met een geldigheidsduur van 24 augustus 2018 tot 19 februari 2019 en voor meerdere binnenkomsten gedurende een periode van 90 dagen.

1.2 Op 14 september 2018 wordt de verzoekende partij tegengehouden aan de grens.

1.3 Op 14 september 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot terugdrijving (bijlage 11). Dit is de eerste bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

1.4 Op 14 september 2018 neemt de gemachtigde tevens een beslissing tot intrekking van een visum. Dit is de tweede bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

1.5 Op 24 september 2018, bij arrest nr. 209 926, verwerpt de Raad de tegen de bestreden beslissingen ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.6 Op 27 september 2018 dient de advocaat van de verzoekende partij voor de verzoekende partij een aanvraag in met het oog op gezinshereniging met dier Belgische echtgenote. Op 28 september 2018 deelt de gemeente Steenokkerzeel in antwoord op deze aanvraag mee dat het schrijven niet volledig in het Nederlands aan haar diensten werd overgemaakt en wordt gevraagd om in de toekomst het schrijven in het Nederlands te versturen. De tegen deze brief ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt door de Raad verworpen op 3 oktober 2018, bij arrest nr. 210 476.

1.7 Op 3 oktober 2018 wordt de verzoekende partij teruggedreven naar Ethiopië.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van gebrek aan belang op bij de vordering "*gericht tegen het [...] bevel tot terugdrijving*", aangezien de verzoekende partij op 3 oktober 2018 werd teruggedreven naar Ethiopië.

Ter terechtzitting vraagt de waarnemend voorzitter de verwerende partij of zij meent dat met betrekking tot beide bestreden beslissingen geen belang meer bestaat. De verwerende partij bevestigt dit. De advocaat van de verzoekende partij stelt zich met betrekking tot de beslissing tot terugdrijving naar de wijsheid te gedragen. Met betrekking tot de beslissing tot intrekking van een visum voert zij aan dat het feit dat de verzoekende partij het land moest verlaten, het gevolg is van de laatstgenoemde beslissing. Volgens haar is deze beslissing niet uitgevoerd, maar is deze de basis, en behoudt de verzoekende partij dus haar belang. De verwerende partij gedraagt zich hierop naar de wijsheid wat de tweede bestreden beslissing betreft.

2.2.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

2.2.2 Uit het "*verslag vertrek*" dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de verzoekende partij inderdaad op 3 oktober 2018 zonder verzet naar Ethiopië werd teruggedreven.

De Raad stelt vast dat de partijen de terugdrijving van de verzoekende partij naar het land van waaruit zij België was binnengekomen, niet betwisten.

Met betrekking tot de bestreden beslissing tot terugdrijving stelt de Raad vast dat deze door de daadwerkelijke terugdrijving van de verzoekende partij inderdaad werd uitgevoerd. De verzoekende partij wordt aldus niet langer benadeeld door deze beslissing tot terugdrijving en de nietigverklaring ervan kan haar geen voordeel meer opleveren. Met haar betoog ter terechtzitting, waarin de verzoekende partij zich beperkt tot het aangeven dat zij zich naar de wijsheid gedraagt, maakt zij zelf ook niet duidelijk op welke manier zij nog door de beslissing tot terugdrijving wordt benadeeld en de nietigverklaring ervan haar nog kan bevoordelen. De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij beschikt over het rechtens vereiste belang bij haar beroep gericht tegen de bestreden beslissing tot terugdrijving.

Met betrekking tot de bestreden beslissing tot intrekking van een visum stelt de Raad vast dat deze beslissing door de terugdrijving van de verzoekende partij op zich niet werd uitgevoerd. Hieruit volgt echter niet dat de verzoekende partij automatisch nog belang heeft bij het aanvechten van deze beslissing.

De Raad stelt vast dat de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting aanvoert dat de verzoekende partij haar belang behoudt, omdat de beslissing tot intrekking van een visum de basis is en omdat het feit dat zij het land heeft moeten verlaten, het gevolg is van deze intrekking van het visum. De Raad wijst er echter op dat het feit dat de verzoekende partij op 3 oktober 2018 werd teruggedreven, het gevolg is van de beslissing tot terugdrijving van 14 september 2018. Ook wijst de Raad op artikel 3, derde lid van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“Wanneer overwogen wordt om de toegang te weigeren aan een vreemdeling die in het bezit is van een geldig visum, beslist de bevoegde overheid eveneens of het visum moet worden nietig verklaard of ingetrokken.”* Bijgevolg blijkt uit de bewoordingen van het voormelde artikel 3 – dat in zijn eerste lid de gevallen opsomt waarin aan een vreemdeling de toegang kan worden geweigerd – duidelijk dat de beslissing om een visum al dan niet in te trekken (of nietig te verklaren) volgt op de overweging om een vreemdeling de toegang te weigeren. De verzoekende partij kan dan ook niet voorhouden dat de bestreden beslissing tot intrekking van een visum, en niet de bestreden beslissing tot terugdrijving, *“de basis”* zou zijn.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij voor het overige op geen enkele manier uiteenzet op welke manier zij, nu zij op basis van de eerste bestreden beslissing werd teruggedreven, nog wordt benadeeld door de beslissing tot intrekking van haar visum kort verblijf voor toeristische doeleinden, en welk voordeel zij wenst te halen uit de nietigverklaring van deze beslissing. De Raad benadrukt dat een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces moet tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810; RvV (AV) 12 december 2014, nr. 135 040). Wanneer er twijfel rijst omtrent haar belang, komt het dan ook toe aan de verzoekende partij aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). De verzoekende partij zet niet uiteen waarom zij de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing nog nastreeft, ook al is zij reeds teruggedreven. Zij zet ook geenszins uiteen op welke manier zij nog benadeeld zou worden door deze beslissing, nu zij niet werd toegelaten tot het grondgebied en ook daadwerkelijk werd teruggedreven. Met haar betoog maakt de verzoekende partij op geen enkele manier aannemelijk dat zij nog beschikt over het rechtens vereiste belang bij haar beroep gericht tegen de bestreden beslissing tot intrekking van een visum.

De exceptie van de verwerende partij wordt bijgetreden.

2.3 Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. De Raad moet zich dan ook niet

uitspreken over de vraag of de verzoekende partij *überhaupt* nog een vordering tot schorsing kon indienen, nu zij reeds eerder bij uiterst dringende noodzakelijkheid zulke vordering had ingediend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE